

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Forspildt

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 486. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-idm140445230803808/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

FORSPILDT.

Jeg har drevet omkring uden Maal, uden Med,
Livets Guld Korn jeg ødte som Sand.
Jeg har tilsat min Tro, jeg har mistet min Fred,
og nu staar jeg ved Afgrundens Rand.

Jeg staar ind imod Land som et stormslagent Vrag,
der har grundstødt mod Klipper og Skær,
endnu kun en Braadsøs bedøvende Brag,
og min Undergangstime er nær.

Der var én, som jeg holdt for mit Anker i Nød,
men hun sveg som det skørnede Siv —
se, da fulgte jeg med, hvorhen Bølgerne flød,
og forspildt var mit øvrige Liv!

LYSTIGT LIV.

Jeg vandrer gennem Verden saa frejdig og saa let,
slet ingenting generer min Gang;
lad Verden saa kalde mig god eller slet,
det jubler jeg bort i en Sang.
Thi selv er jeg en Sommerfugl, og Pigerne de smaa
er Blomster paa min flagrende Flugt,
jeg vælger kun de sødeste, de andre la'er jeg gaa —
jeg vælger kun det, som er smukt.

Jeg ynkes over Bien, der fylder Cellens Krus
og tænker paa Vinterens Nød;
jeg græder over Myren, der bygger sig sit Hus
i Jordspaltens bælgmørke Skød.